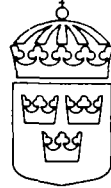

Regeringens proposition 1994/95:29

Dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och
Frankrike beträffande skatter på arv och på gåva

Prop.
1994/95:29

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 27 oktober 1994

Ingvar Carlsson

Göran Persson
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ett nytt dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Frankrike beträffande skatter på arv och gåva och antar en lag om avtalet. Det nya avtalet avses ersätta ett avtal från 1936.

Innehållsförteckning

Prop. 1994/95:29

1 Förslag till riksdagsbeslut	3
2 Lagtext	3
3 Ärendet och dess beredning	25
4 Lagförslaget	26
5 Fransk skattelagstiftning	26
6 Dubbelbeskattningsavtalets innehåll	28
6.1 Bakgrund	28
6.2 Avtalets tillämpningsområde	28
6.3 Definitioner m.m.	28
6.4 Avtalets beskattningsregler	29
6.5 Metoder för undanröjande av dubbelbeskattning	30
6.6 Särskilda bestämmelser	31
6.7 Slutbestämmelser	31
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 27 oktober 1994	32

Regeringen föreslår att riksdagen

1. godkänner avtalet mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter på kvarlåtenskap, arv och gåva,
2. antar regeringens förslag till lag om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Frankrike beträffande skatter på kvarlåtenskap, arv och gåva.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

Förslag till lag om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Frankrike beträffande skatter på kvarlåtenskap, arv och gåva

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Det avtal för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter på kvarlåtenskap, arv och gåva som Sverige och Frankrike undertecknade den 8 juni 1994 skall gälla som lag här i landet. Avtalets innehåll framgår av bilaga till denna lag.

2 § I fråga om ansökan om skattelindring gäller 2 § kungörelsen (1967:721) om förfarandet rörande eftergift av arvsskatt eller gåvoskatt vid dubbelbeskattning.

3 § Anstånd enligt 3 § nämnda kungörelse får medges enligt det av följande alternativ som ger det lägsta beloppet, nämligen

1. den skatt som erlagts eller kan komma att erläggas i Frankrike för egendom som enligt avtalet får beskattas där, eller
2. den del av den svenska skatten som vid en proportionell fördelning belöper på samma egendom.

Om skatt inte erlagts i Frankrike och uppgift saknas om hur mycket skatt som kan komma att erläggas där, får anstånd medges med skäligt belopp, dock högst med ett belopp som motsvarar den del av den svenska skatten som vid en proportionell fördelning belöper på egendom som enligt avtalet får beskattas i Frankrike.

4 § Om en person anser att det vidtagits någon åtgärd som för honom medfört eller kommer att medföra en beskattning som strider mot bestämmelserna i avtalet, kan han ansöka om rättelse hos regeringen enligt artikel 14 punkt 1 i avtalet.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

⋮

Bilaga
(Översättning)

CONVENTION ENTRE LE
GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE
SUEDE ET LE GOUVERNEMENT DE LA
REPUBLIQUE FRANCAISE EN VUE
D'EVITER LES DOUBLES IMPOSITIONS
ET DE PREVENIR L'EVASION ET LA
FRAUDE FISCALES EN MATIERE
D'IMPOTS SUR LES SUCCESSIONS ET
SUR LES DONATIONS

AVTAL MELLAN KONUNGARIKET
SVERIGES REGERING OCH
REPUBLICEN FRANKRIKES REGERING
FÖR ATT UNDVIKA
DUBBELBESKATTNING OCH
FÖRHINDRA SKATTEFLYKT
BETRÄFFANDE SKATTER PÅ
KVARLÅTENSKAP, ARV OCH GÅVA

Le Gouvernement du Royaume de Suède et
Le Gouvernement de la République française,
désireux de conclure une Convention en
vue d'éviter les doubles impositions et de
prévenir l'évasion et la fraude fiscales en
matière d'impôts sur les successions et sur
les donations, sont convenus des dispositions
suivantes:

Konungariket Sveriges regering och Re-
publiken Frankrikes regering, vilka önskar
ingå ett avtal för att undvika dubbelbeskatt-
ning och förhindra skatteflykt beträffande
skatter på kvarlåtenskap, arv och gåva, har
kommit överens om följande bestämmelser:

ARTICLE 1

SUCCESSIONS ET DONATIONS VISEES

La présente Convention s'applique:

a) aux successions des personnes domicili-
ées au moment de leur décès dans un Etat
contractant ou dans les deux Etats contrac-
tants; et

b) aux donations faites par des personnes
domiciliées au moment de la donation dans
un Etat contractant ou dans les deux Etats
contractants.

ARTIKEL 1

KVARLÅTENSKAP, ARV OCH GÅVOR
SOM OMFATTAS AV AVTALET

Detta avtal tillämpas:

a) på kvarlåtenskap och arv efter personer
som vid dödsfallet hade hemvist i en avtals-
slutande stat eller i båda avtalsslutande sta-
terna, och

b) på gåvor från personer som vid gåvo-
tillfället hade hemvist i en avtalsslutande stat
eller i båda avtalsslutande staterna.

ARTICLE 2

IMPOTS VISES

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur les successions et sur les donations perçus pour le compte d'un Etat contractant ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur les successions, les impôts perçus par suite de décès sous forme d'impôts sur la masse successorale, d'impôts sur les parts héréditaires, de droits de mutations ou d'impôts sur les donations pour cause de décès. Sont considérés comme impôts sur les donations, les impôts perçus sur les mutations entre vifs du seul fait de la gratuité totale ou partielle de la mutation.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont:

a) en ce qui concerne la Suède: l'impôt sur les successions et l'impôt sur les donations (arvs- och gåvoskatten);

b) en ce qui concerne la France: les droits de mutation à titre gratuit.

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

ARTIKEL 2

SKATTER SOM OMFATTAS AV AVTALET

1. Detta avtal tillämpas på skatter på kvarlåtenskap, arv och gåva som påförs för en avtalslutande stats eller dess regionala myndigheters räkning, oberoende av det sätt på vilket skatterna tas ut.

2. Med skatter på kvarlåtenskap och arv förstås skatter som på grund av dödsfall påförs i form av skatt på kvarlåtenskap, arvslott, överlåtelse eller på gåva för dödsfalls skull. Med skatter på gåva förstås skatter som påförs på överlåtelser mellan levande personer, men endast under förutsättning att dessa skatter tas ut på grund av att överlåtelser sker helt eller delvis utan vederlag.

3. De för närvarande utgående skatter, på vilka avtalet tillämpas, är

a) beträffande Sverige: arvsskatten och gåvoskatten;

b) beträffande Frankrike: avgifterna på arv och gåvor.

4. Avtalet tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet påförs vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna skall meddela varandra de väsentliga ändringar som vidtagits i respektive skattelagstiftning.

ARTICLE 3

DEFINITIONS GENERALES

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente;

a)(i) le terme "Suède" désigne le Royaume de Suède et comprend le territoire national, la mer territoriale ainsi que les zones sur lesquelles, en conformité avec le droit international, le Royaume de Suède a des droits souverains relatifs à l'exploration et à l'exploitation des ressources naturelles du lit de la mer, du sous-sol marin et des eaux surjacentes;

(ii) le terme "France" désigne les départements européens et d'outre-mer de la République française, y compris la mer territoriale ainsi que les zones sur lesquelles, en conformité avec le droit international, la France a des droits souverains relatifs à l'exploration et à l'exploitation des ressources naturelles du lit de la mer, du sous-sol marin et des eaux surjacentes;

b) l'expression "biens qui font partie de la succession ou d'une donation d'une personne domiciliée dans un Etat contractant" comprend tout bien dont la dévolution ou la mutation est, en vertu de la législation d'un Etat contractant, soumise à un impôt visé par la Convention;

c) l'expression "autorité compétente" désigne:

(i) dans le cas de la Suède, le ministre des finances, son représentant autorisé, ou l'autorité désignée comme autorité compétente aux fins de la Convention;

(ii) dans le cas de la France, le ministre chargé du Budget ou son représentant autorisé.

ARTIKEL 3

ALLMÄNNA DEFINITIONER

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) 1) "Sverige" åsyftar Konungariket Sverige och innefattar Sveriges territorium, dess territorialvatten liksom de andra områden över vilka Sverige i överensstämmelse med internationell rätt utövar suveräna rättigheter med avseende på utforskning och utnyttjande av naturtillgångar på havsbotten, i dennas underlag och ovanför denna befintliga vattentillgångar;

2) "Frankrike" åsyftar Republiken Frankrikes europeiska departement och departement på andra sidan havet däri inbegripet dess territorialvatten liksom de andra områden över vilka Frankrike i överensstämmelse med internationell rätt utövar suveräna rättigheter med avseende på utforskning och utnyttjande av naturtillgångar på havsbotten, i dennas underlag och ovanför denna befintliga vattentillgångar;

b) "egendom som ingår i kvarlåtenskapen efter eller gåva från en person med hemvist i en avtalsslutande stat" inbegriper all egendom vilkens överföring eller överlåtelse är underkastad en skatt som omfattas av detta avtal och som utgår enligt lagstiftningen i en avtalsslutande stat;

c) "behörig myndighet" åsyftar:

1) i Sverige: Finansministern, dennes befullmäktigade ombud eller den myndighet åt vilken uppdragits att vara behörig myndighet vid tillämpningen av avtalet;

2) i Frankrike: Ministern ansvarig för budgeten eller dennes befullmäktigade ombud.

2. Pour l'application de la Convention par un Etat contractant, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a le sens que lui attribue le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente. Le sens attribué à un terme ou expression par le droit fiscal de cet Etat prévaut sur le sens attribué à ce terme ou expression par les autres branches du droit de cet Etat.

ARTICLE 4

DOMICILE FISCAL

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "personne domiciliée dans un Etat contractant" désigne toute personne domiciliée dans cet Etat selon la législation de cet Etat relative aux impôts auxquels s'applique la Convention. Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes dont la succession ou la donation n'est soumise à l'impôt dans cet Etat que pour les biens qui y sont situés.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est domiciliée dans les deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante:

a) cette personne est considérée comme domiciliée dans l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme domiciliée dans l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats, elle est considérée comme domiciliée dans l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar avtalet anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i avtalet ha den betydelse som uttrycket har enligt den statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka avtalet tillämpas. Innebörden av ett uttryck enligt den statens skattelagstiftning skall ha företräde framför varje annan innebörd som detta uttryck har i denna stats övriga lagstiftning.

ARTIKEL 4

SKATTERÄTTSLIGT HEMVIST

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" person som enligt lagstiftningen i denna stat har hemvist där med avseende på de skatter som omfattas av avtalet. Uttrycket inbegriper emellertid inte person vars kvarlästenskap eller gåva är skattepliktig i denna stat endast såvitt avser där belägen egendom.

2. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, bestäms hans hemvist på följande sätt:

a) Han anses ha hemvist i den stat där han har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande; om han har en sådan bostad i båda staterna, anses han ha hemvist i den stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena);

b) om det inte kan avgöras i vilken stat han har centrum för sina levnadsintressen eller om han inte i någondera staten har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist i den stat där han stadigvarande vistas;

c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme domiciliée dans l'Etat dont elle possède la nationalité;

d) si cette personne possède la nationalité des deux Etats ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent de trancher la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est domiciliée dans les deux Etats contractants, elle est considérée comme domiciliée dans l'Etat où son siège de direction effective est situé.

ARTICLE 5

BIENS IMMOBILIERS

1. Les biens immobiliers qui font partie de la succession ou d'une donation d'une personne domiciliée dans un Etat contractant et sont situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés, étant entendu, toutefois, que les créances garanties par hypothèque ou autrement sur un immeuble ne sont pas considérées comme des biens immobiliers. L'expression comprend en tous cas les accessoires, les bâtiments, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires, bateaux et

c) om han stadigvarande vistas i båda staterna eller om han inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den stat där han är medborgare;

d) om han är medborgare i både staterna eller om han inte är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 annan person än fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, anses personen i fråga ha hemvist i den stat där den har sin verkliga ledning.

ARTIKEL 5

FAST EGENDOM

1. Fast egendom som ingår i kvarlåtenskapen efter eller gåva från person med hemvist i en avtalsslutande stat och som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Uttrycket "fast egendom" har den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen, dock att skuld för vilken fast egendom genom inteckningar eller annorledes utgör säkerhet, aldrig anses som fast egendom. Uttrycket inbegriper emellertid alltid egendom som utgör tillbehör till fast egendom, byggnader, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka bestämmelserna i privaträtten om fast egendom är tillämpliga, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineraltillgång, källa eller annan naturtillgång. Skepp, båtar och luftfartyg anses inte vara fast egendom.

aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. L'expression "biens immobiliers" comprend aussi les actions, parts ou autres droits dans une société ou personne morale dont l'actif est principalement constitué, directement ou par l'interposition d'une ou plusieurs autres sociétés ou personnes morales, d'immeubles situés dans un Etat contractant ou de droits portant sur de tels biens. Ces actions, parts ou autres droits sont réputés situés dans l'Etat contractant où les immeubles sont situés.

4. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent également aux biens immobiliers d'une entreprise et aux biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant.

ARTICLE 6

BIENS MOBILIERS APPARTENANT A UN ETABLISSEMENT STABLE OU A UNE BASE FIXE

1. Sauf lorsqu'il s'agit de biens visés à l'article 7, les biens mobiliers d'une entreprise qui fait partie de la succession ou d'une donation d'une personne domiciliée dans un Etat contractant, qui appartiennent à un établissement stable situé dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Au sens de la présente Convention, l'expression "établissement stable" désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

3. L'expression "établissement stable" comprend notamment:

3. Uttrycket "fast egendom" inbegriper också aktier, andelar eller andra rättigheter i bolag eller i juridisk person vars tillgångar, direkt eller genom ett eller flera andra bolag eller juridiska personer huvudsakligen består av fast egendom belägen i en avtalsslutande stat eller rättigheter som hänförs till sådan egendom. I sådant fall skall aktierna, andelarna eller rättigheterna anses vara belägna i den stat där den fasta egendomen är belägen.

4. Bestämmelserna i punkt 1 är också tillämpliga på fast egendom som tillhör företag och på fast egendom som används vid utövande av fritt yrke eller annan självständig verksamhet.

ARTIKEL 6

LÖS EGENDOM NEDLAGD I FAST DRIFTSTÄLLE ELLER HÄNFÖRLIG TILL STADIGVARANDE ANORDNING

1. Med undantag för sådan egendom som anges i artikel 7, får lös egendom vilken tillhör ett företag och ingår i kvarlåtenskap efter eller gåva från en person med hemvist i en avtalsslutande stat och som utgör del av rörelsetillgångarna i ett fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, beskattas i denna andra stat.

2. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande plats för affärsverksamhet från vilken ett företags verksamhet helt eller delvis bedrivs.

3. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt:

- a) un siège de direction;
- b) une succursale;
- c) un bureau;
- d) une usine;
- e) un atelier, et
- f) une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

4. Un chantier de construction ou de montage ne constitue un établissement stable que si sa durée dépasse douze mois.

5. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "établissement stable" si:

- a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;
- b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;
- c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;
- d) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations, pour l'entreprise;
- e) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;
- f) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

6. Les biens mobiliers qui font partie de la succession ou d'une donation d'une personne domiciliée dans un Etat contractant et servent

- a) plats för företagsledning;
- b) filial;
- c) kontor;
- d) fabrik;
- e) verkstad; och
- f) gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar.

4. Plats för byggnads-, anläggnings-, eller installationsverksamhet utgör fast driftställe endast om verksamheten pågår mer än tolv månader.

5. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses uttrycket "fast driftställe" inte innefatta:

- a) användningen av anordningar uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor;
- b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande;
- c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg;
- d) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för inköp av varor eller inhämtande av upplysningar för företaget;
- e) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva annan verksamhet som är av förberedande eller biträdande art;
- f) innehavet av en stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att kombinera verksamheter som anges i a)-e) ovan, under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs från den stadigvarande platsen för affärsverksamheten på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.

6. Lös egendom, som ingår i kvarlåtenskap efter eller i gåva från person med hemvist i en avtalslutande stat och som används vid

à l'exercice d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant, qui appartiennent à une base fixe située dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

ARTICLE 7

NAVIRES ET AERONEFS

1. Les navires ou les aéronefs exploités en trafic international par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans un Etat contractant ainsi que les biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, qui font partie de la succession ou d'une donation d'une personne domiciliée dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans le premier Etat.

2. L'expression "trafic international" désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans un Etat contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant.

ARTICLE 8

BIENS MOBILIERS CORPORELS

Les biens mobiliers corporels, autres que les biens mobiliers visés aux articles 6 et 7, qui font partie de la succession ou d'une donation d'une personne domiciliée dans un Etat contractant et sont situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

utövandet av fritt yrke eller annan självständig verksamhet samt är hänförlig till stadigvarande anordning belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

ARTIKEL 7

SKEPP OCH LUFTFARTYG

1. Skepp och luftfartyg som används i internationell trafik av ett företag som har sin verkliga ledning i en avtalsslutande stat, samt lös egendom som är hänförlig till användningen av sådana skepp eller luftfartyg, och som ingår i kvarlåtenskap efter eller gåva från en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i den förstnämnda staten.

2. Uttrycket "internationell trafik" åsyftar transport med skepp eller luftfartyg som används av företag som har sin verkliga ledning i en avtalsslutande stat utom då skeppet eller luftfartyget används uteslutande mellan platser i den andra avtalsslutande staten.

ARTIKEL 8

MATERIELL LÖS EGENDOM

Materiell lös egendom (biens mobiliers corporels) som inte behandlas i artiklarna 6 och 7 och som ingår i kvarlåtenskapen efter eller gåva från en person med hemvist i en avtalsslutande stat får, om egendomen är belägen i den andra avtalsslutande staten, beskattas i denna andra stat.

ARTICLE 9**AUTRES BIENS**

Les biens, quelle qu'en soit la situation, qui font partie de la succession ou d'une donation d'une personne domiciliée dans un Etat contractant et qui ne sont pas visés aux articles 5, 6, 7 et 8 ne sont imposables que dans cet Etat.

ARTICLE 10**DEDUCTIONS DES DETTES**

1. Les dettes qui ont leur contrepartie dans l'acquisition, la construction, la transformation, l'amélioration, la réparation ou l'entretien de biens visés à l'article 5 sont déduites de la valeur de ces biens.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 1, les dettes afférentes à un établissement stable visé au paragraphe 1 de l'article 6 ou à une base fixe visée au paragraphe 6 de l'article 6, sont déduites, suivant le cas, de la valeur de l'établissement stable ou de la base fixe.

3. Les dettes afférentes aux navires et aux aéronefs exploités en trafic international ainsi qu'aux biens mobiliers affectés à leur exploitation sont déduites de la valeur de ces navires, aéronefs et biens mobiliers.

4. Les dettes afférentes aux biens mobiliers corporels visés à l'article 8 sont déduites de la valeur de ces biens.

5. Les autres dettes viennent en déduction de la valeur des biens auxquels s'appliquent les dispositions de l'article 9.

ARTIKEL 9**ÖVRIG EGENDOM**

Egendom som inte behandlas i artiklarna 5, 6, 7, och 8 och som ingår i kvarlåtenskapen efter eller gåva från en person med hemvist i en avtalslutande stat beskattas, oavsett var egendomen är belägen, endast i denna stat.

ARTIKEL 10**AVDRAG FÖR SKULDER**

1. Skulder som uppkommit i samband med förvärv, byggande, ombyggnad, förbättring, reparation eller underhåll av sådan egendom som avses i artikel 5, skall dras av från värdet på denna egendom.

2. Om inte bestämmelserna i punkt 1 föranleder annat, skall skulder, som är hänförliga till ett sådant fast driftställe som avses i artikel 6 punkt 1 eller till en sådan stadigvarande anordning som avses i artikel 6 punkt 6, dras av från värdet av det fasta driftstället respektive den stadigvarande anordningen.

3. Skulder hänförliga till skepp och luftfartyg som används i internationell trafik samt till lös egendom som är hänförlig till användningen av sådana skepp och luftfartyg, skall dras av från värdet på sådana skepp, luftfartyg och sådan lös egendom.

4. Skulder hänförliga till sådan lös materiell egendom (biens mobiliers corporels) som avses i artikel 8 skall dras av från värdet på denna egendom.

5. Andra skulder skall dras av från värdet på sådan egendom på vilken bestämmelserna i artikel 9 tillämpas.

6. Si une dette dépasse la valeur des biens dont elle est déductible dans un Etat contractant conformément aux dispositions des paragraphes 1, 2, 3 ou 4, le solde est déduit de la valeur des autres biens imposables dans cet Etat.

7. Pour l'application des dispositions des paragraphes 1, 2, 3, 4, 5 et 6, il est entendu que lorsqu'un Etat contractant, selon sa législation interne, impose un bien sur une fraction seulement de sa valeur, les dettes ne sont déduites qu'à proportion de cette fraction.

8. Si les déductions visées aux paragraphes 5 ou 6 laissent un solde non couvert dans un Etat contractant, ce solde est déduit de la valeur des biens soumis à l'impôt dans l'autre Etat contractant.

ARTICLE 11

COLLECTIVITES PUBLIQUES ET ORGANISMES A BUT DESINTERESSE

1. Les exonérations et réductions d'impôt ou autres avantages fiscaux prévus par la législation d'un Etat contractant au profit de cet Etat ou de ses collectivités locales s'appliquent dans les mêmes conditions aux personnes publiques correspondantes de l'autre Etat contractant.

2. Les établissements publics ainsi que les organismes à but désintéressé, quelle que soit leur dénomination, créés ou organisés dans un Etat contractant et exerçant leur activité dans le domaine religieux, scientifique, artistique, culturel, éducatif ou charitable bénéficient dans l'autre Etat contractant, dans les conditions prévues par la législation de celui-ci, des exonérations ou réductions d'impôt ou autres avantages fiscaux accordés

6. Om skuld överstiger värdet av sådan egendom från vilket skulden enligt bestämmelserna i punkterna 1, 2, 3 och 4 skall dras av i en avtalslutande stat, skall överskjutande belopp dras av från värdet av övrig egendom som får beskattas i denna stat.

7. Vid tillämpningen av bestämmelserna i punkterna 1, 2, 3, 4, 5 och 6 skall, i det fall en avtalslutande stat enligt sin interna lagstiftning endast beskattar en del av en egendoms värde, avdrag för skulder endast göras i proportion till denna del.

8. Skuldöverskott som uppkommer i en avtalslutande stat efter avdrag som avses i punkterna 5 och 6 skall dras av från värdet av egendom som är skattepliktig i den andra avtalslutande staten.

ARTIKEL 11

OFFENTLIGA OCH ICKE-KOMMERSIELLA INSTITUTIONER

1. Befrielse från respektive nedsättning av skatt eller andra skattemässiga fördelar som en avtalslutande stat eller dess regionala myndigheter åtnjuter enligt den statens lagstiftning skall också under samma förhållanden gälla beträffande motsvarande myndigheter i den andra avtalslutande staten.

2. Offentliga såväl som icke-kommersiella institutioner, vilken benämningen än må vara, bildade eller organiserade i en avtalslutande stat och som utövar religiös, vetenskaplig, konstnärlig, kulturell, undervisande eller välgörande verksamhet skall i den andra avtalslutande staten åtnjuta motsvarande befrielse, nedsättning eller andra skattemässiga fördelar som liknande institutioner bildade eller organiserade i denna andra stat äger

aux entités de nature identique ou analogue créées ou organisées dans cet autre Etat.

3. Les exonérations et réductions d'impôt ou autres avantages fiscaux prévus par la législation d'un Etat contractant, qui sont étendus conformément aux dispositions des paragraphes 1 et 2 aux personnes ou entités mentionnées à ces paragraphes, ne peuvent excéder les avantages fiscaux dont bénéficient ces personnes ou entités dans l'autre Etat contractant en application de la législation de cet autre Etat.

ARTICLE 12

ELIMINATION DES DOUBLES IMPOSITIONS

Les doubles impositions sont évitées de la manière suivante.

1. a) L'Etat contractant dans lequel était domicilié le défunt au moment du décès ou le donateur au moment de la donation impose l'ensemble des biens qui font partie de la succession ou de la donation, y compris les biens qui sont imposables dans l'autre Etat contractant conformément aux dispositions de la présente Convention, et accorde, sur cet impôt, une déduction d'un montant égal à l'impôt payé dans cet autre Etat sur les biens qui, à l'occasion du même événement et conformément aux dispositions de la Convention, sont imposables dans cet autre Etat. Cette déduction ne peut toutefois excéder la quote-part de l'impôt du premier Etat contractant, calculé avant cette déduction, correspondant aux biens à raison desquels la déduction doit être accordée.

b) Il est entendu que la quote-part de l'impôt du premier Etat contractant mentionnée au a) désigne:

åtnjuta enligt dess lagstiftning rörande skatter på arv och gåvor.

3. Den befrielse, nedsättning av skatt eller andra skattemässiga fördelar som i enlighet med punkterna 1 och 2 ges till där angivna myndigheter eller institutioner enligt en avtalsslutande stats lagstiftning får inte överstiga de skattemässiga fördelar som dessa myndigheter eller institutioner åtnjuter i den andra avtalsslutande staten enligt denna andra stats lagstiftning.

ARTIKEL 12

UNDVIKANDE AV DUBBELBESKATTNING

Dubbelbeskattning undviks enligt följande:

1. a) Den avtalsslutande stat i vilken den avlidne eller givaren hade hemvist vid dödsfallet respektive gåvotillfället, skall beskatta all den egendom som ingår i kvarlåtenskapen eller gåvan inklusive den egendom som får beskattas i den andra avtalsslutande staten i enlighet med bestämmelserna i detta avtal och skall från denna skatt avräkna ett belopp motsvarande den skatt som erlagts i den andra avtalsslutande staten för egendom som på grund av samma händelse och enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i denna andra stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av skatten i den förstnämnda avtalsslutande staten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den egendom för vilken avräkning skall medges.

b) Den del av skatten i den förstnämnda avtalsslutande staten som omnämns i punkt a) avser:

(i) lorsque l'impôt du premier Etat dû à raison des biens considérés est calculé par application d'un taux proportionnel, le produit de la valeur nette de ces biens par le taux qui lui est effectivement appliqué;

(ii) lorsque l'impôt du premier Etat dû à raison des biens considérés est calculé par application d'un barème progressif, le produit de la valeur nette de ces biens par le taux résultant du rapport entre, d'une part, l'impôt effectivement dû à raison de la totalité des biens imposables selon la législation interne de cet Etat et, d'autre part, la valeur nette de la totalité de ces biens.

2. L'impôt sur les biens qui, conformément aux dispositions des articles 5, 6, 7 ou 8, sont imposables dans l'Etat contractant dans lequel n'était pas domicilié le défunt au moment du décès ou le donateur au moment de la donation, est calculé au taux correspondant à la totalité des biens imposables en vertu de la législation interne de cet Etat.

3. a) Nonobstant les dispositions de l'article 9, lorsque le défunt ou le donateur a été domicilié dans l'autre Etat contractant défini au paragraphe 1 durant au moins cinq ans au cours des sept dernières années précédant le moment du décès ou de la donation, selon le cas, et qu'il possédait à ce moment la nationalité de cet autre Etat mais non celles des deux Etats contractants, les biens visés à l'article 9 sont aussi imposables dans cet autre Etat selon sa législation interne mais celui-ci accorde sur cet impôt une déduction d'un montant égal à l'impôt payé sur ces biens dans le premier Etat contractant défini au paragraphe 1, en appliquant les dispositions du paragraphe 1 comme s'il était l'Etat du domicile du défunt ou du donateur.

1) om skatten på sådan egendom i den förstnämnda staten beräknas efter en proportionell skattesats, skatten på nettovärdet av denna egendom beräknad enligt gällande skattesats,

2) om skatten på sådan egendom i den förstnämnda staten beräknas efter en progressiv skatteskala, skatten på nettovärdet av denna egendom beräknad med den skattesats som erhålls genom att skatten som skulle betalas på hela den egendom som är skattepliktig enligt lagstiftningen i denna stat jämförs med nettovärdet av hela egendomen.

2. Skatt på egendom som enligt bestämmelserna i artiklarna 5, 6, 7 eller 8 i detta avtal får beskattas i den avtalsslutande stat i vilken den avlidne vid tidpunkten för dödsfallet eller givaren vid tidpunkten för gåvan inte hade hemvist, beräknas med den skattesats som är tillämplig på hela den egendom som är skattepliktig där enligt lagstiftningen i denna stat.

3. a) Om emellertid den avlidna eller givaren har haft hemvist i den andra avtalsslutande stat som anges i punkt 1 under minst fem av de sista sju åren närmast före dödsfallet respektive gåvotillfället och vid denna tidpunkt är medborgare i denna andra stat men inte i båda avtalsslutande staterna, får, utan hinder av bestämmelserna i artikel 9, denna andra stat i enlighet med sin interna lagstiftning också beskatta sådan egendom, som avses i artikel 9. I sådana fall skall dock denna andra stat medge avräkning från denna skatt med ett belopp motsvarande den skatt som erlagts i den förstnämnda avtalsslutande stat som anges i punkt 1 på sådan egendom, varvid bestämmelserna i punkt 1 tillämpas som om den avlidne respektive givaren haft sin hemvist i denna andra stat.

b) Si une période plus longue que la période de sept ans mentionnée au a) est convenue entre la France et un Etat membre de la Communauté Européenne ou du Conseil Nordique après la signature de la présente Convention, les autorités compétentes se consulteront en vue de modifier cette période en conséquence.

ARTICLE 13

DELAIS

Toute demande d'imputation ou de remboursement d'impôt doit être présentée dans un délai de cinq ans à compter de la date du fait générateur de l'impôt ou, passé ce délai, dans les deux années à compter de la dernière date d'exigibilité de l'impôt imputable.

ARTICLE 14

PROCEDURE AMIABLE

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'un ou de l'autre Etat contractant. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

b) Om en längre period än den period om sju år som omnämnes i punkt a) överenskomms mellan Frankrike och en medlemsstat i EG eller en stat som är medlem i Nordiska rådet efter det detta avtal har undertecknats skall de behöriga myndigheterna överlägga för att ändra perioden i detta avtal på motsvarande sätt.

ARTIKEL 13

TIDSGRÄNS

Framställning om avräkning eller återbetalning av skatt skall göras inom fem år från tidpunkten för den händelse som föranledde skattskyldigheten eller inom två år från den sista dagen då påförd skatt förfaller till betalning, om sistnämnda tidpunkt inträffar senare.

ARTIKEL 14

FÖRFARANDET VID ÖMSESIDIG ÖVERENSKOMMELSE

1. Om en person anser att en avtalsslutande stat eller båda avtalsslutande staterna vidtagit åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning, framlägga saken för den behöriga myndigheten i endera staten. Saken skall framläggas inom tre år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som givit upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i avtalet.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme aux dispositions de la Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquelles peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents. Si des échanges de vues oraux semblent devoir faciliter cet accord, ces échanges de vues peuvent avoir lieu au sein d'une commission composée de représentants des autorités compétentes des Etats contractants.

5. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent prescrire conjointement ou séparément toutes règles ou formalités nécessaires ou appropriées pour l'application des dispositions de la Convention.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika beskattning som strider mot bestämmelserna i avtalet. Överenskommelse som träffas genomförs utan hinder av tidsgränser i de avtalsslutande staternas interna lagstiftning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer i fråga om tolkning eller tillämpning av avtalet. De kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte omfattas av avtalet.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra i syfte att träffa överenskommelse i de fall som angivits i föregående punkter. Om muntliga överläggningar anses underlätta en överenskommelse, kan sådana överläggningar äga rum inom en kommission som består av representanter för de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna.

5. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna får tillsammans eller var och en för sig meddela föreskrifter och föreskriva formulär som skall användas, i den utsträckning som är nödvändig eller lämplig för att genomföra bestämmelserna i detta avtal.

ARTICLE 15

ECHANGE DE RENSEIGNEMENTS

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des Etats contractants relative aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article 1. Les renseignements reçus par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation:

a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation ou à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;

b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;

ARTIKEL 15

UTBYTTE AV UPPLYSNINGAR

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall utbyta sådana upplysningar som är nödvändiga för att tillämpa bestämmelserna i detta avtal eller i de avtalsslutande staternas interna lagstiftning i fråga om skatter som omfattas av avtalet, i den mån beskattningen enligt denna lagstiftning inte strider mot avtalet. Utbytet av upplysningar begränsas inte av artikel 1. Upplysningar som en avtalsslutande stat mottagit skall behandlas såsom hemliga på samma sätt som upplysningar som erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna stat och får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripna domstolar och förvaltningsorgan) som fastställer, uppbär eller indriver de skatter som omfattas av avtalet eller handlägger åtal eller besvär i fråga om dessa skatter. Dessa personer eller myndigheter skall använda upplysningarna endast för sådana ändamål. De får yppa upplysningarna vid offentlig rättegång eller i domstolsavgöranden.

2. Bestämmelserna i punkt 1 anses inte i något fall medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att:

a) vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning eller administrativ praxis i denna stat eller den andra avtalsslutande staten;

b) lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftning eller sedvanlig administrativ praxis i denna eller den andra avtalsslutande staten;

c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

c) lämna upplysningar som skulle röja affärs-, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (ordre public).

ARTICLE 16

ASSISTANCE AU RECOUVREMENT

1. A la demande de l'Etat requérant, l'Etat requis procède, sous réserve des dispositions des paragraphes 7, 9 et 10, au recouvrement des créances fiscales du premier Etat comme s'il s'agissait de ses propres créances fiscales. Il est entendu que l'expression "créance fiscale" désigne tout montant d'impôt ainsi que les intérêts, les amendes ou sanctions fiscales et les frais de recouvrement y afférents, qui sont dus et non encore acquittés.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent qu'aux créances fiscales qui font l'objet d'un titre permettant d'en poursuivre le recouvrement dans l'Etat requérant et qui, à moins que les autorités compétentes n'en soient convenues autrement, ne sont pas contestées.

3. L'obligation d'accorder une assistance en vue du recouvrement des créances fiscales concernant une personne décédée ou sa succession est limitée à la valeur de la succession ou des biens reçus par chacun des bénéficiaires de la succession selon que la créance est à recouvrer sur la succession ou auprès des bénéficiaires de celle-ci.

4. A la demande de l'Etat requérant, l'Etat requis prend des mesures conservatoires en vue du recouvrement d'un montant d'impôt, même si la créance est contestée ou si le titre exécutoire n'a pas encore été émis.

ARTIKEL 16

BISTÅND MED HANDRÄCKNING

1. Efter framställning av den ansökande staten skall den anmodade staten, om inte bestämmelserna i punkterna 7, 9 och 10 föranleder annat, vidta nödvändiga åtgärder för att driva in den försträmda statens skattefordringar som om de vore dess egna. Uttrycket "skattefordringar" inbegriper varje skattebelopp liksom ränta, böter eller straffavgifter och kostnader för indrivning som belöper därpå och som är förfallna till betalning och ännu ej erlagda.

2. Bestämmelserna i punkt 1 gäller endast sådan skattefordran beträffande vilken finns en i den ansökande staten giltig verkställighetstitel och, såvida inte de behöriga myndigheterna i fråga kommit överens om annat, som inte är tvistig.

3. Skyldigheten att ge handräckning vid indrivning av skattefordran som avser avliden person eller dennes dödsbo är begränsad till dödsboets värde respektive värdet av dödsbodelägarnas andelar av dödsboet, beroende på om indrivningen av fordran skall riktas mot dödsboet eller dess delägare.

4. Efter framställning av den ansökande staten skall den anmodade staten vidta åtgärder för att säkerställa indrivning av skatt, även om skattefordran har överklagats eller om ingen verkställighetstitel ännu föreligger.

5. La demande d'assistance administrative est accompagnée:

a) d'une attestation précisant que la créance fiscale concerne un impôt visé par la présente Convention et, en ce qui concerne le recouvrement, que sous réserve des dispositions du paragraphe 2, la créance fiscale n'est pas ou ne peut être contestée,

b) d'une copie officielle du titre permettant l'exécution dans l'Etat requérant, et

c) de tout autre document exigé pour le recouvrement ou pour prendre les mesures conservatoires.

6. Le titre permettant l'exécution dans l'Etat requérant est, s'il y a lieu et conformément aux dispositions en vigueur dans l'Etat requis, admis, homologué, complété ou remplacé dans les plus brefs délais suivant la date de réception de la demande d'assistance par un titre permettant l'exécution dans l'Etat requis.

7. Les questions concernant le délai au-delà duquel la créance fiscale ne peut être exigée sont régies par la législation de l'Etat requérant. La demande d'assistance contient des renseignements sur ce délai.

8. Les actes de recouvrement accomplis par l'Etat requis à la suite d'une demande d'assistance et qui, suivant la législation de cet Etat, auraient pour effet de suspendre ou d'interrompre le délai mentionné au paragraphe 7 ont le même effet au regard de la législation de l'Etat requérant. L'Etat requis informe l'Etat requérant des actes ainsi accomplis.

9. En tout état de cause, l'Etat requis n'est pas tenu de donner suite à une demande d'assistance qui est présentée après une période de quinze ans à partir de la date du titre exécutoire initial.

5. Till framställning om handräckning skall fogas:

a) en försäkran som preciserar att skattefordran avser en skatt som omfattas av detta avtal och, i det fall då framställningen avser indrivning, att, om inte bestämmelserna i punkt 2 föranleder annat, skattefordran inte är eller kan vara tvistig,

b) en officiell kopia av den i den ansökande staten giltiga verkställighetstiteln, och

c) de övriga handlingar som behövs för indrivning eller säkringsåtgärder.

6. En verkställighetstitel som är giltig i den ansökande staten skall vid behov och i enlighet med de bestämmelser som gäller i den anmodade staten snarast möjligt efter det att framställningen har inkommit godkännas, erkännas, kompletteras eller ersättas med en verkställighetstitel som är giltig i den senare staten.

7. I frågor som gäller tidsfrist efter vilken skattefordran inte kan verkställas skall den ansökande statens lagstiftning tillämpas. Framställning om handräckning skall innehålla detaljerade uppgifter om sådan tidsfrist.

8. Indrivningsåtgärder, som vidtas av den anmodade staten efter framställning om handräckning och som enligt lagstiftningen i denna stat uppskjuter eller avbryter tidsfrist som avses i punkt 7 skall också ha denna verkan vid tillämpningen av lagstiftningen i den ansökande staten. Den anmodade staten skall underrätta den ansökande staten i de fall att sådana åtgärder vidtas.

9. Under inga förhållanden är den anmodade staten skyldig att bifalla en handräckningsframställning som gjorts mer än 15 år efter den dag då den ursprungliga verkställighetstiteln är daterad.

10. La créance fiscale pour le recouvrement de laquelle une assistance est accordée ne jouit dans l'Etat requis d'aucun des privilèges spécialement attachés aux créances fiscales de cet Etat même si la procédure de recouvrement utilisée est celle qui s'applique à ses propres créances fiscales.

11. Si sa législation ou sa pratique administrative le permet dans des circonstances analogues, l'Etat requis peut consentir un délai de paiement ou un paiement échelonné, mais en informe préalablement l'Etat requérant.

ARTICLE 17

FONCTIONNAIRES DIPLOMATIQUES ET CONSULAIRES

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les fonctionnaires diplomatiques ou consulaires en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.

ARTICLE 18

ENTREE EN VIGUEUR

1. Chacun des Etats contractants notifiera à l'autre l'accomplissement des procédures requises en ce qui le concerne pour la mise en vigueur de la présente Convention. Celle-ci entrera en vigueur le premier jour du deuxième mois suivant le jour de réception de la dernière de ces notifications.

10. Skattefordran för vilken handräckning för indrivning lämnas åtnjuter inte i den anmodade staten någon sådan särskild förmånsrätt som tillkommer denna stats skattefordringar även om vid indrivningen tillämpas samma förfarande som är tillämpligt vid indrivningen av dess egna skattefordringar.

11. Den anmodade staten får bevilja anstånd med betalningen eller medge att denna sker genom delbetalningar, när detta är tillåtet under liknande omständigheter enligt lagstiftning eller administrativ praxis i den anmodade staten, men skall först underrätta den ansökande staten.

ARTIKEL 17

DIPLOMATISKA FÖRETRÄDARE OCH KONSULÄRA TJÄNSTEMÄN

Bestämmelserna i detta avtal berör inte de privilegier vid beskattningen som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer diplomatiska företrädare eller konsulära tjänstemän.

ARTIKEL 18

IKRAFTTRÄDANDE

1. De avtalsslutande staterna skall underrätta varandra när de åtgärder vidtagits som krävs för att detta avtal skall träda i kraft. Avtalet träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter dagen för den sista av dessa underrättelser.

2. Les dispositions de la Convention s'appliqueront pour la première fois aux successions de personnes décédées, et aux donations effectuées, à compter de la date de son entrée en vigueur.

3. Les dispositions de la Convention entre la Suède et la France et tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance en matière d'impôts sur les successions, signée à Paris le 24 décembre 1936, ainsi que les dispositions du Protocole signé à Paris le 1er juillet 1963, cesseront d'avoir effet à compter de la date à laquelle les dispositions correspondantes de la présente Convention s'appliqueront pour la première fois.

ARTICLE 19

DENONCIATION

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un Etat contractant. Chacun des Etats contractants pourra la dénoncer à tout moment après une période de cinq ans suivant la date de son entrée en vigueur, moyennant un préavis minimum de six mois notifié par la voie diplomatique. Dans ce cas, les dispositions de la Convention cesseront d'avoir effet à la date fixée dans le préavis de dénonciation, mais continueront de s'appliquer aux successions de personnes décédées, et aux donations effectuées, avant cette date.

2. Avtalets bestämmelser skall tillämpas första gången beträffande arv efter person som avlider den dag avtalet träder i kraft eller därefter och beträffande gåva som ges den dag då avtalet träder i kraft eller därefter.

3. Bestämmelserna i avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående handräckning beträffande arvsskatt liksom bestämmelserna i protokoll undertecknat i Paris den 1 juli 1963, skall upphöra att gälla från det datum då motsvarande bestämmelser i detta avtal blir tillämpliga första gången.

ARTIKEL 19

UPPHÖRANDE

Detta avtal förblir i kraft till dess det uppsagts av endera avtalsslutande staten. Vardera avtalsslutande staten kan på diplomatisk väg uppsäga avtalet efter det att det varit i kraft under minst fem år om under rättelse härom skett med minst sex månaders varsel. I händelse av sådan uppsägning upphör avtalet att gälla vid utgången av den i uppsägningen angivna tidrymden dock att avtalet skall fortsätta att gälla beträffande arv efter person som avlidit före utgången av den ovan angivna tidrymden och beträffande gåva som ges före utgången av den ovan angivna tidrymden.

EN FOI DE QUOI les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait en double exemplaire à Stockholm le 8.6 1994, en langue française.

Pour le Gouvernement
du Royaume de Suède

Bo Lundgren

Pour le Gouvernement
de la République française

J. Timsit

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta avtal.

Som skedde i Stockholm den 8 juni 1994 i två exemplar på franska språket.

För Konungariket
Sveriges regering

Bo Lundgren

För Republiken
Frankrikes regering

J. Timsit

Den 24 december 1936 undertecknades det nu gällande avtalet mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående handräckning beträffande arvsskatt. Avtalet trädde i kraft den 1 oktober 1937 och tillämpades på dödsbo efter den som avlidit nämnda datum eller senare (SFS 1937:790 och 791, prop. 1937:73, BevU 3, rskr 40). Med anledning av detta avtal samt ett samma dag undertecknat avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter (SFS 1937:1003) utfärdades även ett antal kungörelser angående ömsesidig handräckning respektive uppgiftsskyldighet för domstolar och försäkringsanstalter (SFS 1937:1004–1007). Det svensk-franska arvsskatteavtalet och de med avtalet sammanhängande författningarna har, bl.a. genom tilläggsavtal den 8 april 1949 och den 1 juli 1963, ändrats vid ett flertal tillfällen. De nu gällande författningarna rörande det svensk-franska arvsskatteavtalet återfinns i SFS 1967:724, dock att avtalet och det till avtalet fogade protokollet finns intaget som bilaga till SFS 1964:711.

Med hänsyn till att 1936 års avtal med tiden blivit föråldrat, togs från svensk sida initiativ till förhandlingar om ett helt nytt avtal. Förhandlingarna föranleddes också av att ett förslag fanns om att principerna för arvs- och gåvoskattskyldigheten enligt svensk intern rätt skulle ändras. Före den 1 januari 1989 förelåg arvs- och gåvoskattskyldighet för all egendom inom och utom Sverige om arvlåtaren eller gåvotagaren var svensk medborgare. Dessa principer – som innebär avsteg från vad som oftast gäller i andra länder – medförde komplikationer i samband med arv och gåvor med internationell anknytning och vid tillämpning och ingående av avtal för undvikande av dubbelbeskattning. Genom att numera givarens respektive arvlåtarens hemvist avgör skattskyldighetens omfattning underlättas ingåendet av dubbelbeskattningsavtal inom detta område.

Förhandlingar om ett nytt avtal inleddes i Stockholm den 23–25 juni 1987 och återupptogs i maj 1988 i Stockholm. Den 28 maj 1988 paraferades ett på engelska upprättat förslag till nytt avtal.

Avtalsförslaget remitterades till Kammarkollegiet och Riksskatteverket som i sina yttranden framförde vissa anmärkningar beträffande några bestämmelser i förslaget. Vid den därpå följande skriftväxlingen mellan de avtalslutande staterna konstaterades att det var nödvändigt att delvis omförhandla den paraferade avtalstexten. Efter nya förhandlingar i Paris kunde ett på franska upprättat förslag till nytt avtal som i allt väsentligt tillgodosåg remissynpunkterna paraferas i Paris den 14 mars 1990. Förslaget har senare översatts till svenska.

Avtalet undertecknades den 8 juni 1994 i Stockholm.

Lagrådet

Som framgår av 2 § i den föreslagna lagen skall avtalets beskattnings-

regler tillämpas endast i den mån de medför inskränkning av den skattskyldighet i Sverige som annars skulle föreligga. Regeringen anser på grund härav och på grund av förslagets beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Lagrådets yttrande har därför inte inhämtats.

4 Lagförslaget

Lagförslaget består dels av paragraferna 1–4, dels av en bilaga som innehåller den överenskomna avtalstexten.

I förslaget till lag föreskrivs att avtalet skall gälla som lag här i landet (1 §). Vidare hänvisas i förslaget till 2 § kungörelsen (1967:721) om förfarandet rörande eftergift av arvsskatt eller gåvoskatt vid dubbelbeskattning som föreskriver att ansökan om befrielse från eller nedsättning av skatt skall göras skriftligen hos Kammarkollegiet (2 §).

I förslaget anges också med vilket belopp anstånd enligt 3 § nämnda kungörelse högst får ske (3 §) och hur ansökan om rättelse skall göras, om någon beskattas i strid med avtalets bestämmelser (4 §). Enligt art. 18 i avtalet skall de avtalslutande staterna underrätta varandra när de åtgärder vidtagits som enligt respektive stats lagstiftning krävs för att avtalet skall träda i kraft. Avtalet träder därefter i kraft den första dagen i den andra månaden efter dagen för den sista av dessa underrättelser. Det är således inte möjligt att nu avgöra vid vilken tidpunkt avtalet kommer att träda i kraft. I förslaget till lag har därför föreskrivits att lagen träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

5 Fransk skattelagstiftning

Den franska arvs- och gåvoskatten utgör en del av ett system med "registreringsskatter" och reglerna därom återfinns under Titel IV i den allmänna skattelagen (Code général des impôts). De däri intagna bestämmelserna är i allmänhet tillämpliga på såväl arvs- som gåvoskatt.

Arvtagare, legatarie, givare och gåvomottagare är alla ansvariga för skattens erläggande. De flesta offentliga institutioner och vissa ideella organisationer är dock skattebefriade.

Arvs- och gåvoskatt tas ut på all egendom oavsett var den är belägen om arvlåtaren eller givaren var bosatt i Frankrike. Var arvlåtaren eller givaren inte bosatt i Frankrike tas dock skatt endast ut i fråga om egendom som är eller anses vara belägen i Frankrike.

Såsom bosatt i Frankrike räknas i detta sammanhang en person som

- a) har sitt hem i eller huvudsakligen vistas i Frankrike,
- b) bedriver yrkesmässig verksamhet i Frankrike, såvida han inte kan visa att verksamheten endast är av sekundär betydelse, eller
- c) har centrum för sina ekonomiska intressen i Frankrike.

Franska statstjänstemän som tjänstgör utomlands och vars inkomst inte beskattas i tjänstgöringslandet anses också vara bosatta i Frankrike.

Arvsskatten beräknas på nettovärdet av den egendom som tillfaller en viss person och inte på kvarlåtenskapen som sådan. Gåvoskatt beräknas däremot på egendomens bruttovärde.

Egendom skall tas upp till marknadsvärdet vid dödsfallet eller vid den tidpunkt då skattskyldighet till gåvoskatt inträder. För viss egendom gäller dock särskilda värderingsregler. Endast ett fåtal kategorier av egendom är under vissa förutsättningar helt undantagna från beskattning.

Vid beräkning av underlaget för arvs- och gåvoskatten medges make avdrag med 330 000 Ffrs och vart och ett av arvlåtarens eller givarens barn samt varje annan person i rakt upp- eller nedstigande led avdrag med 300 000 Ffrs vardera. Vidare medges ett personligt avdrag med 300 000 Ffrs i fråga om arv, legat eller gåva till person som på grund av invaliditet fått sin arbetsförmåga nedsatt och under vissa förutsättningar medges syskon till den avlidne ett avdrag med 100 000 Ffrs. Arvtagare, som inte är berättigad till något av de ovan redovisade personliga avdragen, är berättigad att erhålla ett avdrag med 10 000 Ffrs.

Förutom de ovan angivna personliga avdragen medges i vissa fall också avräkning från skatten med visst belopp. Härvid gäller att en person som erhåller en gåva, ett arv eller ett legat och som vid denna tidpunkt har minst tre barn är berättigad till avräkning med 2 000 Ffrs för det tredje barnet och varje ytterligare barn. Sker överföringen till make eller till någon i direkt upp- eller nedstigande led höjs avräkningsbeloppet till 4 000 Ffrs.

Skattesatserna är desamma för arvs- och gåvoskatt men varierar beroende på släktskapsförhållandet och på storleken på det erhållna beloppet. De för närvarande gällande skattesatserna framgår av följande tabeller:

Tabell I Mottagare i direkt upp- eller nedstigande led

Beskattningsbart belopp (Ffrs)	Skattesats (%)
På de första 50 000	5
På följande 25 000	10
På följande 25 000	15
På följande 3 300 000	20
På följande 2 200 000	30
På följande 5 600 000	35
Mer än 11 200 000	40

Tabell II Make/maka mottagare

Beskattningsbart belopp (Ffrs)	Skattesats (%)
På de första 50 000	5
På följande 50 000	10
På följande 100 000	15
På följande 3 200 000	20
På följande 2 200 000	30
På följande 5 600 000	35
Mer än 11 200 000	40

Beskattningsbart belopp (Ffrs)	Skattesats (%)	
På de första	150 000	35
Mer än	150 000	45

För mottagare som är släkt med arvlåtaren eller givaren upp till och med fjärde släktledet uppgår skattesatsen till 55 % av det beskattningsbara beloppet. För alla andra mottagare tas skatt ut med 60 % av det beskattningsbara beloppet.

I de fall då något dubbelbeskattningsavtal inte finns medges i Frankrike bosatta personer avräkning för den i utlandet erlagda skatten. Avräkning medges dock högst med ett belopp motsvarande den franska skatten på den i utlandet belägna egendomen.

6 Dubbelbeskattningsavtalets innehåll

6.1 Bakgrund

Avtalet har i stor utsträckning utformats i enlighet med det modellavtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande kvarlåtenskap, arv och gåva som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) utarbetat år 1983 ("Model Double Taxation Convention on Estates and Inheritances and on Gifts"). Avvikelser från detta modellavtal förekommer dock givetvis på grund av respektive stats interna lagstiftning.

Avtalet syftar i princip till att lösa sådana fall av dubbelbeskattning då arv eller gåva efter en i Sverige eller Frankrike bosatt person är underkastad såväl svensk som fransk arvs- eller gåvoskatt. Vidare innehåller avtalet bestämmelser rörande informationsutbyte samt bistånd med indrivning.

6.2 Avtalets tillämpningsområde

Art. 1 anger att avtalet omfattar personer som vid dödsfallet respektive gåvotillfället hade hemvist i en av de avtalsslutande staterna eller i båda.

Art. 2 upptar de skatter som omfattas av avtalet.

6.3 Definitioner m.m.

Art. 3 innehåller vissa allmänna definitioner. Vissa uttryck som inte definieras i avtalet har samma innebörd som i inkomstskatteavtalet med

Frankrike (SFS 1991:673). De definitioner som anges i inkomstskatteavtalet, t.ex. uttrycket "företag i en avtalsslutande stat", kan därför vara vägledande även vid tolkningen av detta avtal.

Art. 4 innehåller regler som avser att fastställa om den avlidne eller givaren vid tidpunkten för dödsfallet respektive gåvotillfället hade sin hemvist i Sverige eller Frankrike. Om den avlidne eller givaren vid tidpunkten för dödsfallet respektive överlåtelsen enligt svensk lagstiftning var bosatt i Sverige och enligt lagstiftningen i Frankrike var bosatt där, avgörs hans hemvist vid tillämpningen av avtalet enligt bestämmelserna i punkt 2. I punkt 3 regleras fall av dubbel bosättning för annan person än fysisk person. Hemvistreglerna i avtalet avgör, i likhet med vad som gäller i fråga om inkomstskatteavtal, inte om en person enligt svenska interna skatteförfattningar skall anses vara bosatt här eller inte. Den i art. 4 intagna hemvistregel har således endast betydelse vid tillämpningen av avtalets bestämmelser.

6.4 Avtalets beskattningsregler

Art. 5–9 innehåller avtalets regler om fördelning av beskattningsrätten till olika slag av egendom.

Art. 5 anger att fast egendom som ingår i kvarlåtenskapen efter eller i gåva från person med hemvist i en avtalsslutande stat och som är belägen i den andra avtalsslutande staten alltid får beskattas i den stat där egendomen är belägen. Detta gäller även om den fasta egendomen utgör del av rörelsetillgångar i fast driftställe i den andra staten eller utgör del i tillgångar som är hänförliga till stadigvarande anordning för utövande av självständig yrkesverksamhet i denna stat. *Art. 5* omfattar endast fast egendom som är belägen i den ena avtalsslutande staten, dvs. i Sverige eller i Frankrike, och som ingår i kvarlåtenskap eller gåva från person med hemvist i den andra avtalsslutande staten. I de fall då fastigheten är belägen i en tredje stat eller då såväl fastigheten som arvlåtaren eller givare är belägen respektive har hemvist i samma avtalsslutande stat är *art. 9* och inte *art. 5* tillämplig. Enligt punkt 3 innefattas i vissa fall också aktier, andelar eller andra rättigheter i juridisk person som direkt eller indirekt äger egendom som huvudsakligen består av fast egendom eller rättigheter som hänför sig till sådan egendom i uttrycket "fast egendom". Härvid gäller att sådana aktier, andelar eller rättigheter skall anses vara belägna i den stat där den fasta egendomen är belägen.

Art. 6 punkt 1 anger att lös egendom som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe får beskattas i den stat där det fasta driftstället är beläget. Motsvarande regel gäller enligt punkt 6 också i fråga om lös egendom hänförlig till stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke eller annan självständig verksamhet. Vad som avses med "fast driftställe" anges i punkterna 2–4. Anordningar som anges i punkt 5 anses dock inte utgöra fast driftställe.

Art. 7 innehåller regler om skepp och luftfartyg som används i internationell trafik. Sådan egendom får beskattas i den avtalsslutande stat

där företaget som använder egendomen har sin verkliga ledning. Motsvarande gäller beträffande lös egendom som är hänförlig till användningen av sådana skepp och luftfartyg.

Art. 8 stadgar att materiell lös egendom (biens mobiliers corporels) som inte omfattas av art. 6 och 7 får beskattas i den stat där egendomen är belägen. Denna bestämmelse har tillkommit på fransk begäran och motsvaras av en liknande bestämmelse i nuvarande avtal (art. 2). Begreppet "bien mobiliers corporel" omfattar enligt fransk rätt i princip all materiell lös egendom utom aktier, andelar i bolag, obligationer eller andra fordringar.

Art. 9 anger att annan egendom än sådan som avses i art. 5–8 beskattas endast i den stat där den avlidne eller givaren hade hemvist vid tidpunkten för dödsfallet respektive gåvotillfället. Som redovisats ovan under art. 5, faller t.ex. fast egendom belägen i en tredje stat in under denna artikels tillämpningsområde.

Art. 10 innehåller regler om skuldavdrag vid beskattningen.

Art. 11 punkt 1 stadgar att befrielse från respektive nedsättning av skatt eller andra skattemässiga fördelar som en avtalsslutande stat eller dess regionala myndigheter åtnjuter enligt intern lagstiftning skall också gälla beträffande motsvarande myndigheter i den andra staten. Motsvarande gäller också enligt punkt 2 för offentliga och icke-kommersiella institutioner som bildats eller organiserats i en avtalsslutande stat och som utövar religiös, vetenskaplig, konstnärlig, kulturell, undervisande eller välgörande verksamhet.

6.5 Metoder för undanröjande av dubbelbeskattning

Art. 12 (metodartikeln) innehåller föreskrifter om hur dubbelbeskattning skall undanröjas. Både Sverige och Frankrike tillämpar avräkning av skatt (credit of tax) som huvudmetod för undanröjande av dubbelbeskattning. Detta innebär för Sveriges del att om egendom, som enligt art. 5–8 får beskattas i Frankrike, beskattas även i Sverige, skall Sverige i enlighet med bestämmelserna i punkt 1 från svensk skatt på egendomen avräkna den skatt som erlagts för egendomen i Frankrike. På egendom som en stat får beskatta enligt dessa artiklar får skatten enligt punkt 2 beräknas med iakttagande av hela den egendom som enligt intern lagstiftning är skattepliktig där. Enligt punkt 3 a gäller för svensk del att om den avlidne eller givaren vid tidpunkten för dödsfallet respektive gåvotillfället hade hemvist i Frankrike men haft hemvist i Sverige under fem av de sista sju åren närmast före dödsfallet respektive gåvotillfället och var svensk men inte fransk medborgare äger Sverige ändå beskatta sådan egendom som avses i art. 9, dvs. egendom som i andra fall endast beskattas i Frankrike. I sådana fall skall Sverige medge avräkning för eventuell fransk skatt. Enligt punkt 3 b kan den i punkt 3 a angivna tidsperioden komma att förlängas om Frankrike kommer överens om en längre övergångsperiod med en EG-stat eller en stat som är medlem i Nordiska rådet.

Art. 13 anger vissa tidsgränser för framställning om avräkning eller återbetalning av skatt på grund av bestämmelserna i avtalet.

Art. 14 innehåller bestämmelser om förfarandet vid ömsesidig överenskommelse vid beskattning i strid med avtalets regler samt tolknings- och tillämpningsproblem. I punkt 5 sägs vidare att den behöriga myndigheten i en avtalsslutande stat får meddela föreskrifter och föreskriva att formulär skall användas.

Art. 15 och *16* innehåller regler om utbyte av upplysningar för beskattningsändamål och bistånd med indrivning. Sådana regler är ofta nödvändiga för att bestämmelserna i ett dubbelbeskattningsavtal skall kunna genomföras. De ger också de båda staternas myndigheter möjlighet att kontrollera att avtalet inte utnyttjas för skatteflykt och kan bidra till att förhindra skatteundandragande åtgärder även i andra fall än genom utnyttjande av avtalet.

Art. 17 innehåller regler om diplomatiska företrädare och konsulära tjänstemän.

6.7 Slutbestämmelser

Art. 18 och *19* innehåller bestämmelser om ikraftträdande och upphörande av avtalet. Enligt art. 18 gäller därvid att de avtalsslutande staterna skall underrätta varandra när de åtgärder vidtagits som krävs för att avtalet skall träda i kraft. Avtalet träder därefter i kraft den första dagen i den andra månaden efter dagen för den sista av dessa under rättelser. Det skall tillämpas för första gången beträffande arv efter person som avlider den dag avtalet träder i kraft eller därefter och beträffande gåva som ges den dag då avtalet träder i kraft eller därefter. 1936 års avtal och 1963 års protokoll upphör att gälla i och med att detta avtal blir tillämpligt.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 27 oktober 1994

Närvarande: statsministern Carlsson, ordförande, och statsråden Sahlin, Hjelm-Wallén, Peterson, Hellström, Thalén, Freivalds, Wallström, Persson, Tham, Schori, Blomberg, Heckscher, Hedborg, Andersson, Winberg, Uusmann, Nygren, Ulvskog, Sundström, Lindh, Johansson

Föredragande: statsrådet Persson

Regeringen beslutar proposition 1994/95:29 Dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Frankrike beträffande skatter på arv och på gåva.